Lieta Nr.A42591706
AA43-0761-09/15

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 22.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis,
tiesneši K.Berķis un A.Šteinberga,

piedaloties pieteicējam *M.L.*, pieteicēja pilnvarotajam pārstāvim *M.B.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas pārstāvei Elvīrai Dombrovskai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *M.L.* pieteikumu par Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas Ventspils biroja vadītājas 2006.gada 16.novembra lēmuma Nr.10A-2.2.1/120 atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu, sakarā ar *M.L.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 20.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 27.decembrī saņemts *M.L.* (turpmāk – arī pieteicējs) pieteikums par Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas Ventspils biroja vadītājas (turpmāk – arī atbildētāja) 2006.gada 16.novembra lēmuma Nr.10A-2.2.1/120 atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 29.decembra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] Ar Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas Ventspils biroja vadītājas 2006.gada 16.novembra lēmumu Nr.10A-2.2.1/120 (turpmāk arī – Lēmums) nolemts, ka *M.L.* nav tiesību izpirkt īpašumā zemes vienību Tārgales pagastā 5,0 ha platībā.

Pieteicējs lūdz tiesu atcelt Lēmumu, pamatojoties uz turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas Ventspils biroja vadītāja Lēmumā pamatojas uz Ventspils rajona Tārgales pagasta pašvaldības 2006.gada 11.oktobra izziņu Nr.3–17/710, kurā norādīts, ka *M.L.* ar Tārgales pagasta Zemes komisijas lēmumu ir izbeigtas zemes lietošanas tiesības uz izpirkšanai pieprasīto zemi 5,0 ha platībā.

Pieteicējs uzskata, ka Lēmums ir atceļams saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 75.panta pirmās daļas 3.punktu.

[2.2] Tārgales pagasta Zemes komisijas lēmumu, ar ko izbeigtas zemes lietošanas tiesības uz izpirkšanai pieprasīto zemi, kas minēta Lēmumā, pieteicējs nav saņēmis, tādēļ pieteicējam nav bijusi iespēja iepazīties ar Tārgales pagasta Zemes komisijas lēmumu un to apstrīdēt.

Tādējādi pieteicēja ieskatā Tārgales Zemes komisija nebija tiesīga pieņemt lēmumu par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu.

Saskaņā ar likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 7.pantu lēmumu par zemes piešķiršanu lietošanā un zemes lietošanas tiesību izbeigšanu pieņem vietējās pašvaldības dome (padome), nevis Zemes komisija. Tādējādi lēmums bija jāpieņem Tārgales pagasta pašvaldības domei (padomei), līdz ar ko Tārgales pagasta Zemes komisijas pieņemtais lēmums saskaņā ar APL 74.panta pirmās daļas 2.punktu ir spēkā neesošs.

[3] Atbildētāja Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālā nodaļa (turpmāk arī – Nodaļa) savā Administratīvajai rajona tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu noraida. Atbildētājas viedoklis pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[3.1] Zemes privatizāciju lauku apvidos regulē virkne normatīvo aktu, bet, lai izprastu zemes privatizācijas kārtību, ir jāzina zemes privatizācijas pamati.

Zemes privatizācija sākas ar to, ka persona griežas attiecīgā pagasta padomē, kurā tā vēlas iegūt zemi īpašumā, ar iesniegumu par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā vai ar iesniegumu piešķirt zemi lietošanā bijušajam zemes īpašniekam vai viņu mantiniekam. Ja attiecīgā pagasta padome apmierina personas lūgumu, tā pieņem lēmumu par zemes piešķiršanu lietošanā un izgatavo lēmuma grafisko pielikumu.

Konkrētajā gadījumā pieteicēja pilnvarotā persona *R.S.* Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālajā nodaļā griezās ar zemes izpirkšanas pieprasījumu 2006.gada 18.augustā, norādot, ka izpērkamā zeme atrodas Tārgales pagasta Ovišu ciemā. Vienīgais dokuments, kas pievienots iesniegumam, ir ģenerālpilnvara Nr.10559, šo faktu apstiprina zemes izpirkšanas pieprasījums Nr.42082.

Atbilstoši Nodaļas lēmumā norādītajam 2005.gada 30.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr.641 „Lauku zemes izpirkšanas reģistra noteikumi" 24. un 26.punktam 2006.gada 29.septembrī nodaļa ar vēstuli Nr.100A-2.2.2/46, adresētu *R.S.* un *M.L.*, paziņo, ka Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas rīcībā nav dokumenta, kas apliecinātu *M.L.* pastāvīgās lietošanas tiesības uz izpirkšanai pieprasīto zemi, nosakot pieteicējam termiņu papildus dokumentu iesniegšanai līdz 2006.gada 16.oktobrim.

[3.2] Likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 15.pants nosaka, ka zemi īpašumā par samaksu var piešķirt tiem Latvijas Republikas

pilsoņiem, kuriem tā piešķirta lietošanā un uz kuru netiek atjaunotas bijušo īpašnieku vai viņu mantinieku zemes īpašuma tiesības, līdz ar ko Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālajai nodaļai nebija tiesību nodot pieteicējam zemi īpašumā par samaksu, jo nav skaidrs, kur šī zeme atrodas, kā arī precīza šīs zemes platība.

[3.3] Nodaļa rīkojusies atbilstoši 2005.gada 30.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr.641 „Lauku zemes izpirkšanas reģistra noteikumi" 19., 19.1. un 19.2.punktiem, kuri regulē kārtību attiecībā uz zemes pieprasījumiem, kuros norādītas ziņas, kas neatbilst Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistra datiem.

[3.4] Saskaņā ar likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 25.pantu zemi lietošanā piešķir pagasta padome, dotajā gadījumā zemi lietošanā varēja piešķirt Tārgales pagasta padome, tāpēc nodaļa 2006.gada 29.septembrī nosūtīja Tārgales pagasta padomei vēstuli Nr.10B-6.1/628, kurā lūdza sniegt informāciju par pieteicējam lietošanā piešķirto zemi.

No Tārgales pagasta padomes 2006.gada 11.oktobra vēstules Nr.3-17/710 „Par *M.L.* zemes lietošanas tiesībām", adresētas Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālajai nodaļai, Nodaļa nepārprotami izprata, ka pieteicējam zemes lietošanas tiesības ir izbeigtas.

[3.5] Tāpat atbildētāja norāda, ka pieteicējs ir pārkāpis APL 148.panta otro daļu, jo pieteicējs nav ievērojis likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 6. un 7.panta noteikumus, līdz ar to devis pašvaldībai pamatu piemērot likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 33.panta noteikumus.

No Tārgales pagasta padomes atbildes atbildētāja konstatēja, ka pieteicējs nekad nav maksājis nekustamā īpašuma nodokli par it kā viņam lietošanā piešķirto zemi.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 20.maija spriedumu *M.L.* pieteikums par Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas Ventspils biroja vadītājas 2006.gada 16.novembra lēmuma Nr.10A-2.2.1/120 atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu tika noraidīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[4.1] Saskaņā ar APL 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole par iestādes par izdotā administratīvā akta tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros. Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, vai tas atbilst materiālo tiesību normām, un vai administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[4.2] Atbilstoši APL 249.pantam tiesa taisa spriedumu par pieteicēja norādīto pieteikuma priekšmetu, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Pieteikumā pieteicējs ietvēris prasījumu par Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas Ventspils biroja vadītājas 2006.gada 16.novembra lēmuma Nr.10A-2.2.1/120 atcelšanu, kā arī par jauna administratīvā akta izdošanu.

Ar pieteicējam labvēlīgu administratīvo aktu pieteicējs vēlas panākt, lai atbildētāja pagarinātu zemes izpirkšanas pieprasījuma iesniegšanas termiņu attiecībā uz zemes vienību Tārgales pagasta Ovīšu ciemā 5,0 ha platībā (tālāk arī strīdus zemes vienība).

[4.3] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savā judikatūrā ir norādījis, ka atteikums ir negatīvs administratīvs akts, kas neko nemaina personas tiesiskajā stāvoklī, un tam nav turpinošas iedarbības. Līdz ar to nav iespējams runāt par atteikuma kā tāda spēka zaudēšanu vai atcelšanu. Atceļot atteikumu, personas tiesiskajā stāvoklī nekas nemainās. Tāpēc arī atteikuma gadījumā pieteikuma priekšmets tiesā ir labvēlīga administratīvā akta izdošana *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 3.marta spriedumu lietā SKA-34/2007).*

No minētā izriet, ka atteikumu kā negatīvu aktu nav iespējams atcelt, bet tiesai ir nepieciešams izvērtēt, vai iespējama labvēlīga administratīvā akta izdošana.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, skatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai ir jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Nelabvēlīgais administratīvais akts, ar kuru iestāde atteikusi apmierināt pieteicēja prasījumu, šādā gadījumā ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, tas ir, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, bet šī nelabvēlīgā administratīvā akta atcelšana nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets. Šāda nostādne izriet no apstākļa, ka atteikuma izdot labvēlīgu aktu, kas ir negatīvs administratīvais akts, atcelšana nedod pieteicējam labumu, kuru viņš vēlas iegūt (..). Tādu dod vienīgi labvēlīga akta izdošana. Savukārt izdot šādu aktu ir pamats vienīgi tad, ja pastāv visi tā izdošanas priekšnoteikumi. Tādēļ tiesai ir jāpārbauda, vai šie priekšnoteikumi pastāv. Šī pārbaude tiesai jāveic neatkarīgi no tā, ar kādiem apstākļiem iestāde pamatojusi savu atteikumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu. Gadījumā, ja tiek pieņemts lēmums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, iepriekš izdotais atteikums automātiski zaudē spēku. Tādējādi atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu atcelšana, vienlaikus neuzliekot pienākumu izdot labvēlīgu administratīvu aktu, ir bezjēdzīga, jo tā nerada tiesiskas sekas. Līdz ar to atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu tiesiskums pārbaudāms, skatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, nevis vērtējams kā patstāvīgs prasījums par administratīvā akta atcelšanu *(sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta*

Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 2. novembra sprieduma lietā Nr.SKA-415/2006 17.punktu, 2007.gada 4.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA–14/2007 17.punktu, 2007.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.84/2007 9.1. un 9.2.punktu).

[4.4] Administratīvā procesa tiesību teorijā atzīts, ka ar subjektīvajām tiesībām saprot subjektam tiesību normā piešķirtas tiesības prasīt savu interešu ievērošanu un šī mērķa sasniegšanai tiesības pieprasīt no citiem noteiktas darbības izpildi, tās pieciešanu vai atturēšanos no kādas darbības. Subjektīvās tiesības dod iespēju no tiesību subjekta pieprasīt ar objektīvajām tiesībām pamatotos tiesiskos pienākumus. Subjektīvās publiskās tiesības pastāv tad, ja likumā ir noteikts īpašs pārvaldes pienākums un šis likumā noteiktais pienākums tajā pašā laikā kalpo individuālajām interesēm *(skat.: Paine F.J. Vācijas vispārīgās administratīvās tiesības. Vācijas administratīvā procesa likums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002, 74., 76. lpp.).*

Tādējādi, lai arī konkrētajā gadījumā pieteicējs kā labvēlīgu administratīvo aktu ir norādījis lēmumu par zemes izpirkšanas pieprasījuma iesniegšanas termiņa pagarinājumu, tiesai atbilstoši iepriekš aprakstītajai Augstākās tiesas Senāta judikatūrai tāpat primāri ir jākonstatē pieteicēja publiskās subjektīvās tiesības uz to, lai tiktu atļauts izpirkt strīdus zemes vienību (tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu pēc būtības).

[4.5] Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrai subjektīvo tiesību priekšnoteikums ir objektīvo publisko tiesību esamība. Lai noteiktu, vai pastāv subjektīvās publiskās tiesības, apstiprinoši jāatbild uz vienu no šiem jautājumiem: 1) vai personai ir no objektīvajām tiesībām izrietošas tiesības no pārvaldes kaut ko prasīt, 2) vai konkrētajā gadījumā personai ir tiesības prasīt, lai valsts pārvalde neiejauktos viņas tiesībās *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 15.marta lēmuma lietā SKA-148 12.punktu).*

Pastāvot subjektīvajām tiesībām, indivīds var pieprasīt likuma, kas uz viņu attiecas, ievērošanu.

Izvērtējusi konkrētās administratīvās lietas materiālus kopsakarā ar konkrēto tiesisko attiecību rašanās brīdī spēkā esošajām zemes izpirkšanu īpašumā reglamentējošajām tiesību normām, tiesa nonāk pie atziņas, ka konkrētajā gadījumā pieteicējam nepastāv subjektīvās tiesības prasīt no atbildētājas atļaut izpirkt zemes vienību Ventspils rajona Tārgales pagastā 5,0 ha platībā.

Tiesas viedoklis lietā pamatots ar turpmāk izklāstītajiem argumentiem.

[4.6] Likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 15.pants noteic personu loku, kurām var piešķirt zemi īpašumā par samaksu.

Atbilstoši minētajai normai zemi var piešķirt īpašumā par samaksu Latvijas Republikas pilsoņiem, kuriem tā piešķirta pastāvīgā lietošanā, ja viņi pilda likumā noteiktos zemes lietotāju pienākumus un uz šo zemi

saskaņā ar šā likuma 6.pantu netiek atjaunotas bijušo zemes īpašnieku vai viņu mantinieku zemes īpašuma tiesības.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja pilnvarotā persona zemes izpirkšanas pieprasījumu Nr.42082 2006.gada 18.augustā iesniegusi atbildētājai tieši kā zemes lietotājs – fiziskā persona. Pieprasījumā norādīta zemes vienības platība 5,0 ha bez zemes vienības kadastra apzīmējuma, kā arī bez grafiskā pielikuma *(lietas lapa 16-19)*.

[4.7] No lietas materiāliem tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[4.7.1] Ar Tārgales Tautas deputātu padomes 1993.gada 16.decembra lēmumu pieteicējam ir tikušas piešķirtas lietošanas tiesības uz viņam mantojumā piekrītošo zemi 5,0 ha platībā.

[4.7.2] Minētā lēmuma 2.punkts noteic, ka atļaut uzsākt zemes lietošanu tikai pēc iepazīstināšanas ar piešķirtā zemes gabala robežām.

[4.7.3] Ar 1993.gada 21.decembri pieteicējs kā lietotājs ir iepazīstināts ar piešķirtās zemes robežām, par ko sastādīts akts.

[4.7.4] Ar 1996.gada 22.augusta Tārgales pagasta zemes komisijas lēmumu Nr.92 pieteicējam izbeigtas lietojuma tiesības uz 4 zemes gabaliem Tārgales pagasta Ovīšos.

Minētais lēmums pamatots ar to, ka līdz 1996.gada 1.jūnijam nav tikuši iesniegti zemes īpašuma un mantošanas tiesības apliecinoši dokumenti.

[4.8] Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 23.pants reglamentē lauku zemes izpirkšanas (pirkšanas) kārtību un reģistrāciju.

Saskaņā ar šī panta pirmo daļu lauku apvidus zemes pastāvīgie lietotāji līdz pabeigšanas datumam iesniedz Valsts zemes dienesta reģionālajai nodaļai zemes izpirkšanas (pirkšanas) pieprasījumus.

[4.8.1] Lietā nav strīda par atbildētājas kompetenci lemt par zemes izpirkšanas pieprasījumiem, kā arī par formālo un procesuālo priekšnoteikumu ievērošanu, izdodot konkrēto pārsūdzēto administratīvo aktu (Lēmums).

[4.8.2] Izvērtējusi konkrētās lietas faktiskos apstākļus, tiesa secina, ka uz zemes izpirkšanas pieprasījuma iesniegšanas brīdi nepastāvēja tiesisks pamats atzīt pieteicēju par zemes pastāvīgo lietotāju, tā kā ar Tārgales pagasta Zemes komisijas 1996.gada 22.augusta lēmumu pieteicējam zemes lietojuma tiesības tikušas izbeigtas, līdz ar ko atbildētāja pamatoti ir atzinusi, ka pieteicējam nav tiesību izpirkt īpašumā zemes vienību Tārgales pagastā 5,0 ha platībā.

[4.8.2.1] Tiesas ieskatā apstāklim, ka Tārgales pagasta padomē pieteicējs nav reģistrēts kā nekustamā īpašuma nodokļa maksātājs un nav maksājis nekustamā īpašuma nodokli par strīdus zemes vienību (zemes gabalu), kas lietā apstiprināts ar Tārgales pagasta padomes 2006.gada 11.oktobra atbildes vēstuli Nr.3-17/710 atbildētājai, pastāvot lēmumam, ar kuru pieteicējam ir izbeigtas zemes lietošanas tiesības, nav izšķirošas

nozīmes, tā kā nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas vai nemaksāšanas fakts pats par sevi nevar radīt tiesiskas sekas (aizstāt pašvaldības lēmumu par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā).

Tādējādi Lēmuma pamatojumā ietvertā atsauce uz īpašuma nodokļa nemaksāšanas faktu konkrētajā gadījumā vērtējama kā papildus norāde uz likumdevēja noteiktu papildus priekšnoteikumu (pildīt likumā noteiktos zemes lietotāju pienākumus, starp kuriem zemes lietotājam iekrīt arī pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli), lai personai iestātos likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 15.pantā noteiktās tiesības.

[4.8.2.2] Tiesa konkrētās lietas ietvaros nevērtē pieteicēja pārstāvja argumentus attiecībā uz Tārgales pagasta Zemes komisijas 1996.gada 22.augusta lēmuma tiesiskumu un spēkā esamību, tā kā atbilstoši APL 249.pantā noteiktajam tiesai ir saistošas prasījuma robežas.

Konkrētajā lietā nekādu prasījumu pret Tārgales pagasta padomi pieteicējs pieteikumā nav ietvēris.

[4.9] Bez tam no lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs objektīvi ir uzzinājis par Zemes komisijas 1996.gada 22.augusta lēmumu ne vēlāk kā saņemot lietā apstrīdēto atbildētāja 2006.gada 16.novembra administratīvo aktu, bet minēto Zemes komisijas lēmumu pieteicējs nav apstrīdējis.

Tādējādi tiesa secina, ka pēc būtības pieteicēja subjektīvajai gribai neatbilst savu tiesību uz pašvaldības Zemes komisijas lēmumu pārsūdzēšanu realizācija normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

[4.10] Tā kā pieteicējs nav atzīstams par zemes pastāvīgo lietotāju likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" un „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" izpratnē, pieteicējam nav konstatējamas publiskās subjektīvās tiesības prasīt no atbildētāja, lai tiktu atļauts izpirkt īpašumā strīdus zemes vienību.

[4.11] Izvērtējusi Lēmumu, tiesa nonāk pie atziņas, ka Lēmuma izdošanā ir tikuši ievēroti administratīvā akta izdošanas formālie un procesuālie priekšnoteikumi (t.sk. lietiskā un teritoriālā piekritība), atbildētāja ir piemērojusi spēkā esošas un lietas faktiskajiem apstākļiem atbilstošas tiesību normas, līdz ar ko Lēmums ir tiesisks.

[4.12] Pieteicēja prasījums daļā par pagarināta termiņa noteikšanu zemes izpirkšanas pieprasījuma iesniegšanai APL izpratnē vērtējams kā prasījums par procesuālā termiņa pagarināšanu.

Izvērtējusi administratīvās lietas materiālus, tiesa atzīst, ka pieteikums šajā daļā ir noraidāms kā nepamatots turpmāk izklāstīto argumentu dēļ.

[4.12.1] APL 47.pants paredz, ka iestādes, tiesas vai tiesneša noteikto termiņu var pagarināt pēc administratīvā procesa dalībnieka lūguma.

Savukārt APL 48.panta pirmā daļa noteic, ka lūgumu par procesuālā termiņa pagarināšanu vai nokavētā termiņa atjaunošanu iesniedz iestādei (..), attiecībā uz kuru nokavēto darbību vajadzēja izpildīt.

Tādējādi likumā ir noteikta ārpustiesas izskatīšanas stadija arī procesuālas dabas jautājumiem, pie kādiem ir pieskaitāms konkrētais pieteicēja prasījums.

Tikai pēc tam, kad par procesuālo jautājumu ir lēmusi iestāde (t.i., atbildētāja), prasījums ir pakļauts tiesas kontrolei.

[4.12.2] No lietas materiāliem konstatējams, ka ar pieteicēja pārsūdzēto administratīvo aktu atbildētāja jautājumu par procesuālā termiņa pagarinājumu nav lēmusi un pieteicējs pēc būtības šādu lūgumu atbildētājai nav izteicis, līdz ar ko atzīstams, ka nav ievērota lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtība.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 20.maija spriedumu *M.L.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot minēto spriedumu atcelt.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[5.1] Tiesa, izvērtējot administratīvās lietas materiālus, nonākusi pie atziņas, ka konkrētajā gadījumā pieteicējam nepastāv subjektīvās tiesības prasīt no atbildētājas atļaut izpirkt zemes vienību Ventspils rajonā, Tārgales pagastā, 5,0 ha platībā. Tiesa konstatēja šādus faktiskos apstākļus:

[5.1.1] ar Tārgales Tautas deputātu padomes 1993.gada 16.decembra lēmumu pieteicējam tika piešķirtas lietošanas tiesības uz zemi 5,0 ha platībā;

[5.1.2] ar 1993.gada 21.decembri pieteicējs kā lietotājs ir iepazīstināts ar piešķirtās zemes robežām, par ko tika sastādīts akts;

[5.1.3] ar 1996.gada 22.augustu Tārgales pagasta zemes komisijas lēmumu Nr.92 pieteicējam izbeigtas lietojuma tiesības uz zemes gabaliem Tārgales pagastā, Ovīšos. Minētais lēmums pamatots ar to, ka līdz 1996.gada 1.jūnijam nav tikuši iesniegti zemes īpašuma mantošanas tiesību apliecinoši dokumenti;

[5.1.4] pieteicējs objektīvi ir uzzinājis par Tārgales pagasta Zemes komisijas 1996.gada 22.augusta lēmumu ne vēlāk kā saņemot lietā apstrīdēto 2006.gada 16.novembra administratīvo aktu.

[5.2] Pieteicējs dažiem tiesas konstatētajiem faktiem nepiekrīt, pamatojoties uz turpmāk norādītiem argumentiem.

[5.2.1] Pieteicējam tik tiešam ar Tārgales Tautas deputātu padomes 1993.gada 16.decembra lēmumu tika piešķirtas lietošanas tiesības uz zemi 5,0 ha platībā Ovīšos, kā arī ar 1993.gada 21.decembri pieteicējs kā lietotājs bija iepazīstināts ar piešķirtās zemes robežām, par ko tika sastādīts akts.

[5.2.2] Pieteicējs pilnībā nepiekrīt tiesas konstatētajam faktam, ka pieteicējs ir objektīvi iepazinies ar aktu, ar kuru tika izbeigtas lietošanas tiesības. Kā pamatojumu tam, ka pieteicējs bija iepazinies ar minēto aktu, tiesa atsaucas uz Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas 2006.gada 16.novembra lēmuma saturu. Pieteicējs vērš tiesas uzmanību uz to, ka Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas 2006.gada 16.novembra lēmumā ir atsauce, ka ,,pamatojoties uz Ventspils rajona Tārgales pagasta pašvaldības 2006.gada 11.oktobra izziņu Nr.3017/710 *M.L.*

ar Tārgales pagasta Zemes komisijas lēmumu ir izbeigtas lietošanas tiesības uz izpirkšanai pieprasīto zemi 5,0 ha platībā, par izpirkšanai pieprasīto zemi nemaksā īpašuma nodokli". Pieteicējs nav saskatījis minētajā citātā norādi uz konkrētu Tārgales pagasta Zemes komisijas lēmumu, ar kuru ir izbeigtas lietošanas tiesības, citātā pat nav norādes uz datumu un lēmuma numuru, kaut gan tiesa savā spriedumā norāda, ka pieteicējs to zinājis. Pieteicējs uzskata, ka, lai vispār kādu administratīvu aktu apstrīdētu, ir jāgūst informācija par tā datumu un numuru, jo pretējā gadījumā apelācijas iestādē nezinās, par kuru administratīvu aktu ir strīds.

[5.2.3] Tāpat pieteicējs vērš tiesas uzmanību uz faktu, ka tiesa, izprasot no Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas 1996.gada 22.augusta administratīvo aktu (zemes komisijas lēmumu Nr.92), ir konstatējusi, ka ar šo Tārgales pagasta zemes komisijas lēmumu ir izbeigtas lietošanas tiesības. Pēc pieteicēja uzskata Tārgales pagasta Zemes komisijas lēmuma saturs nekādā veidā neliecina, ka pieteicējam ar šo aktu ir atņemtas lietošanas tiesības. Minētajā Tārgales pagasta zemes komisijas lēmumā ir norāde, ka tā ir izskatījusi īpašuma tiesību atjaunošanas pieteikumus un iesniegtos dokumentus, kurā noraidīja pietiecēja iesniegumu uz īpašuma tiesību atjaunošanu. Pieteicējs nekādā gadījumā uz doto brīdi nevēlas īpašuma tiesību atjaunošanu, tieši pretēji - pieteicējs iesniedza Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālajā nodaļā pieprasījumu to izpirkt, pamatojoties uz to, ka tam ir lietošanas tiesības. Tārgales pagasta Zemes komisijas lēmumā nav norādes, ka tiek skatīts jautājums par lietošanas tiesību izbeigšanu vai pārskatīšanu, līdz ar to nekādā veidā Tārgales pagasta zemes komisijas lēmumu nevar tulkot, ka ar to ir izbeigtas lietošanas tiesības.

[5.2.4] Pieteicējs arī norāda, ka ir saskatāmas pretrunas starp izziņu, ar kuru Tārgales pagasta pašvaldība informē Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālo nodaļu par lietošanas tiesību izbeigšanu, un Tārgales pagasta Zemes komisijas lēmumu, norādot vienā, ka netika maksāts nekustamā īpašuma nodoklis, bet otrā, ka netika iesniegti nepieciešamie dokumenti.

[5.2.5] Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas 2008.gada 6.marta atbildes izziņā Nr.11-27-ZK1/22 ir norādīts, ka zemes gabala atrašanās vietu nav iespējams noteikt. Gan Tārgales pagasta pašvaldības, gan droši vien Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas rīcībā ir akti par lietošanas tiesību piešķiršanu un zemes gabala ierādīšanu dabā, kā arī viņu rīcībā nav aktu, kas atceltu šos. Pēc pieteicēja uzskata viņu nevar vainot par to, ka zemes gabals nav reģistrēts Nekustamā īpašuma valsts kadastra teksta un grafiskajā daļā, jo, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 10.pantu, privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa un iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojam, nedrīkst radīt privātpersonai negatīvas sekas.

[6] 2008.gada 14.jūlijā Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālā nodaļa iesniedza paskaidrojumu par *M.L.* apelācijas sūdzību.

Paskaidrojumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[6.1] *M.L.* apelācijas sūdzībā pamatojas uz argumentu, ka ar Tārgales Tautas deputātu padomes 1993.gada 16.decembra lēmumu tika piešķirtas lietošanas tiesības uz zemi 5,0 ha platībā Ovīšos, kā arī 1993.gada 21.decembrī *M.L.* bija iepazīstināts ar piešķirtās zemes robežām, par ko tika sastādīts akts. Šo faktu Nodaļa nav apstrīdējusi. Šī fakta minēšana kā sprieduma apstrīdēšanas arguments Nodaļai nav izprotams.

Saskaņā ar likuma ,,Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 25.pantu zemi lietošanā piešķir pagasta padome, dotajā gadījumā zemi lietošanā piešķīra Tārgales pagasta padome, tāpēc nodaļa 2006.gada 29.septembrī nosūtīja Tārgales pagasta padomei vēstuli Nr.10B-6.1/628, kurā lūdza sniegt informāciju par *M.L.* lietošanā piešķirto zemi. No Tārgales pagasta padomes 2006.gada 11.oktobra vēstules Nr.3-17/710 ,,Par *M.L.* zemes lietošanas tiesībām", adresēta Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālajai nodaļai, Nodaļa nepārprotami izprata, ka *M.L.* zemes lietošanas tiesības ir izbeigtas. Tārgales pagasta padomes atbilde Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālajai nodaļai bija par pamatu 2006.gada 16.novembra Nodaļas lēmumam Nr.10A-2.2.1/120. Nodaļai nav tiesiska pamata atcelt personai nelabvēlīgo tiesisko administratīvo aktu, ja nodaļas rīcībā nav dokumentu par to, ka prasītajam zeme būtu piešķirta lietošanā. *M.L.* uzskata, ka, lai vispār kādu administratīvu aktu apstrīdētu, ir jāgūst informācija par tā datumu un numuru, jo pretējā gadījumā apelācijas iestāde nezinās, par kuru administratīvu aktu ir strīds. *M.L.* pašam jāaizstāv savas intereses un jāiegūst viņam interesējošā informācija no Tārgales pagasta padomes.

[6.2] Attiecībā uz apelācijas sūdzībā *M.L.* minētajiem argumentiem Nodaļa nemaina jau 2007.gada 25.janvāra Nr.1/2A-4.7/48 paskaidrojumā izteikto viedokli. Nodaļa paļaujas uz tai iesniegto dokumentu patiesumu.

[6.3] Apelācijas sūdzībā *M.L.* norāda, ka ir saskatāmas pretrunas starp Tārgales pagasta izziņu un Tārgales pagasta zemes komisijas lēmumu. Šis *M.L.* viedoklis par citu iestāžu izdotajiem dokumentiem nevar kalpot par argumentu Nodaļas lēmuma atcelšanai.

[6.4] Atbilstoši Nodaļas lēmumā norādītajam 2005.gada 30.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr.641 ,,Lauku zemes izpirkšanas reģistra noteikumi" 24. un 26.punktam 2006.gada 29.septembrī nodaļa ar vēstuli Nr.10A-2.2.2/46, adresētu *R.S.* un *M.L.*, paziņo, ka nodaļas rīcībā nav dokumenta, kas apliecinātu *M.L.* pastāvīgās lietošanas tiesības uz izpirkšanai pieprasīto zemi. Tāpat Nodaļa vēlas norādīt, ka ir rīkojusies atbilstoši 2005.gada 30.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr.641 ,,Lauku zemes izpirkšanas reģistra noteikumi" 19., 19.1. un 19.2. punktiem, kuri regulē

kārtību attiecībā uz zemes pieprasījumiem, kuros norādītās ziņas neatbilst Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistra datiem.

Nodaļa ir rīkojusies atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem un nav pārkāpusi normatīvajos aktos noteiktās prasības. *M.L.* minētie argumenti apelācijas sūdzībā nav uzskatāmi par pamatojumu Nodaļas 2006.gada 16.novembra lēmuma Nr.10A-2.2.1/120 atcelšanai.

[7] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis apelācijas sūdzību un pieteikumu uzturēja.

Atbildētājas pārstāve apelācijas sūdzību un pieteikumu neatzina.

Motīvu daļa

[8] Uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *M.L.* apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālā nodaļa ir pamatoti atteikusi *M.L.* izpirkt īpašumā zemes vienību Tārgales pagastā 5,0 ha platībā.

[10] Administratīvā apgabaltiesa konstatē lietā šādus faktiskos apstākļus.

[10.1] Ar Tārgales Tautas deputātu padomes 1993.gada 16.decembra lēmumu pieteicējam ir tikušas piešķirtas lietošanas tiesības uz viņam mantojumā piekrītošo zemi 5,0 ha platībā *(lietas lapa 59 – 65).*

[10.2] Tārgales Tautas deputātu padomes 1993.gada 16.decembra lēmuma 2.punktā noteikts, ka zemes lietošanu atļauts uzsākt tikai pēc iepazīstināšanas ar piešķirtā zemes gabala robežām.

[10.3] Ar 1993.gada 21.decembri pieteicējs kā lietotājs ir iepazīstināts ar piešķirtās zemes robežām, par ko sastādīts akts *(lietas lapa 35).*

[10.4] Pieteicēja pilnvarotā persona *R.S.* 2006.gada 18.augustā iesniegusi atbildētājai zemes izpirkšanas pieprasījumu Nr.42082. Pieprasījumā kā zemes lietotājs norādīta fiziskā persona *M.L.*, tāpat norādīta zemes vienības platība 5,0 ha bez zemes vienības kadastra apzīmējuma, kā arī bez grafiskā pielikuma *(lietas lapa 16-19).*

[10.5] Ar Tārgales pagasta zemes komisijas 1996.gada 22.augusta lēmumu Nr.92 noraidīti pieteikumi, tai skaitā *M.L.* pieteikums par 4 zemes gabaliem Tārgales pagasta Ovīšos, par zemes īpašuma tiesību atjaunošanu *(lietas lapa 66-68).* Lēmums pamatots ar to, ka līdz 1996.gada 1.jūnijam nav tikuši iesniegti zemes īpašuma un mantošanas tiesības apliecinoši dokumenti.

[10.6] No Ventspils rajona Tārgales pagasta pašvaldības 2006.gada 11.oktobra izziņas Nr.3– 17/710 „Par *M.L.* zemes lietošanas tiesībām” *(lietas*

lapa 21) izriet, ka *M.L.* ar Tārgales Tautas deputātu padomes 1993.gada 16.decembra lēmumu ir tikušas piešķirtas lietošanas tiesības uz viņam mantojumā piekrītošo zemi 5,0 ha platībā; ņemot vērā, ka neapstiprinājās *M.L.* mantojuma tiesības uz viņam piešķirto zemi, Tārgales pagasta Zemes komisija un arī padome ir pieņēmusi lēmumu par *M.L.* piešķirto 5,0 ha zemes lietošanas tiesību izbeigšanu; *M.L.* nav reģistrēts Tārgales pagasta padomē kā nekustamā īpašuma nodokļa maksātājs un par iepriekšminēto zemes gabalu nekustamā īpašuma nodokli nav maksājis.

[10.7] Ar Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas Ventspils biroja vadītājas 2006.gada 16.novembra lēmumu Nr.10A-2.2.1/120 *(lietas lapa 8)* nolemts, ka *M.L.* nav tiesību izpirkt īpašumā zemes vienību Tārgales pagastā 5,0 ha platībā. Minētajā lēmumā norādīts, ka saskaņā ar Ventspils rajona Tārgales pagasta pašvaldības 2006.gada 11.oktobra izziņu Nr.3– 17/710 *M.L.* ar Tārgales pagasta Zemes komisijas lēmumu ir izbeigtas zemes lietošanas tiesības uz izpirkšanai pieprasīto zemi 5,0 ha platībā, kā arī *M.L.* par izpirkšanai pieprasīto zemi nemaksā īpašuma nodokli.

[11] Atbildētājas Lēmums pamatots ar likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 10.pantu, likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 2., 4. un 15.pantu, Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 23.panta pirmo daļu un Ministru kabineta 2005.gada 30.augusta noteikumu Nr.641 „Lauku zemes izpirkšanas reģistra noteikumi" 24. un 26.punktu.

[12] Likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 15.pants noteic, ka zemi var piešķirt īpašumā par samaksu Latvijas Republikas pilsoņiem, kuriem tā piešķirta pastāvīgā lietošanā, ja viņi pilda likumā noteiktos zemes lietotāju pienākumus un uz šo zemi saskaņā ar šā likuma 6.pantu netiek atjaunotas bijušo zemes īpašnieku vai viņu mantinieku zemes īpašuma tiesības.

No minētās tiesību normas izriet, ka uz zemes piešķiršanu par samaksu var pretendēt tikai tāda persona, kurai šī zeme piešķirta pastāvīgā lietošanā un kura pilda likumā noteiktos zemes lietotāju pienākumus.

Ievērojot minēto, apgabaltiesai ir jānoskaidro, vai atbildētāja ir pamatoti noraidījusi pieteicēja iesniegumu, pamatojot savu atteikumu ar to, ka *M.L.* nav likumā noteikto tiesību prasīt zemes izpirkšanu.

[13] Atbildētājas Lēmumā [10.7] norādīts, ka *M.L.*, pirmkārt, ir izbeigtas lietošanas tiesības uz pieprasīto zemes gabalu un, otrkārt, *M.L.* par izpirkšanai pieprasīto zemes gabalu nav maksājis nekustamā īpašuma nodokli.

[14] Saskaņā ar likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 33.panta otro daļu *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2007.gada 1.janvārim)*

zemes lietošanas tiesības izbeidzamas ar tās institūcijas lēmumu, kura piešķīrusi zemi lietošanā, bet gadījumos, kad zemes lietotājs nepiekrīt zemes atņemšanai, - ar augstākas institūcijas lēmumu, kurai ir tiesības zemi piešķirt lietošanā. Lēmumā jānorāda zemes lietošanas tiesību izbeigšanās pamatojums atbilstoši šim likumam un termiņš, jānosaka zemes, un, ja nepieciešams, arī uz tās esošo ēku, būvju un daudzgadīgo stādījumu turpmākās izmantošanas, kā arī savu nozīmi zaudējušo robežzīmju likvidēšanas kārtība.

Izvērtējot lietā esošo Tārgales pagasta zemes komisijas 1996.gada 22.augusta lēmumu Nr.92 [10.5], apgabaltiesa piekrīt pieteicēja viedoklim, ka no konkrētā lēmuma nav konstatējams, ka tajā minētajām personām, tai skaitā arī *M.L.*, būtu tikušas izbeigtas zemes lietošanas tiesības, jo minētajā lēmumā ir runa par zemes īpašuma tiesību atjaunošanu.

Lai gan no Ventspils rajona Tārgales pagasta pašvaldības 2006.gada 11.oktobra izziņas Nr.3– 17/710 [10.6] izriet, ka ne tikai Tārgales pagasta Zemes komisija, bet arī padome ir pieņēmusi lēmumu par *M.L.* piešķirto 5,0 ha zemes lietošanas tiesību izbeigšanu, lietā nav pierādījumu, ka šāds lēmums ir ticis pieņemts. Tārgales pagasta padome iepriekš minētajā izziņā norāda, ka tās rīcībā nav nedz lēmuma oriģināla, nedz tā kopijas.

Ievērojot minēto, apgabaltiesas ieskatā atbildētāja, pamatojoties tikai uz Tārgales pagasta padomes izziņu, nevarēja paļauties un izdarīt slēdzienu, ka *M.L.* ir tikušas izbeigtas piešķirtās zemes lietošanas tiesības.

[15] Kā izriet no likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 30.panta *(2006.gada 16.novembrī spēkā esošajā redakcijā)*, zemes lietotājiem bija šādi pienākumi:

1) nodrošināt zemes izmantošanu atbilstoši tiem mērķiem un noteikumiem, kādi paredzēti, to piešķirot;

2) nepieļaut auglīgās augsnes virskārtas iznīcināšanu vai tās kvalitātes pasliktināšanos;

3) pasargāt zemi no ūdens un vēja erozijas, ar savu darbību neizraisīt zemes applūšanu ar notekūdeņiem, tās pārpurvošanos, sablīvēšanos, nepieļaut piesārņošanu ar ražošanas atkritumiem, ķīmiskajām un radioaktīvajām vielām un citus zemi postošus procesus;

4) pasargāt lauksaimniecībā izmantojamo zemi no aizaugšanas un no citiem procesiem, kas pasliktina zemes kultūrtehnisko stāvokli;

5) nepieļaut darbību, kas pasliktina citu zemes lietotāju zemes kvalitāti;

6) ievērot meliorācijas sistēmu un būvju, autoceļu un dzelzceļu, kabeļu, cauruļvadu, gaisa elektropārvades un sakaru līniju aizsardzības un ekspluatācijas noteikumus;

7) sakopt un uzturēt kārtībā lietošanā nodoto teritoriju, mežus, daudzgadīgos stādījumus, ēkas, ceļus, melioratīvās un citas būves;

8) aizsargāt dabas un kultūrvēsturiskos pieminekļus, ievērot īpaši aizsargājamo dabas objektu un to aizsargjoslu izmantošanas režīmu;

9) iegūstot derīgos izrakteņus vai veicot celtniecības vai citus darbus, kas saistīti ar augsnes virskārtas bojāšanu, noņemot auglīgo augsnes slāni un izmantot to zemes rekultivācijai vai tās auglības palielināšanai;

10) uz sava rēķina rekultivēt paša saimnieciskās darbības rezultātā radušos karjerus un citas bojātās platības tādā stāvoklī, lai tās būtu derīgas izmantošanai lauksaimniecībā, mežsaimniecībā vai citām vajadzībām; zemes rekultivācija izdarāma gada laikā pēc bojātā nogabala izmantošanas pabeigšanas, ja, piešķirot zemi lietošanā, nav noteikts cits termiņš;

11) laikā nomaksāt zemes nodokli;

12) ar savu darbību neaizskart citu zemes lietotāju un iedzīvotāju likumīgās intereses;

13) atlīdzināt kaitējumu, kas nodarīts citiem zemes lietotājiem, sabiedrībai vai dabai.

[16] Kā tika noskaidrots tiesas sēdē *(lietas lapa 103 – 104), M.L.* pēc zemes robežu ierādīšanas dabā 1993.gada 21.decembrī, par ko ir ticis sastādīts akts [10.3], nav veicis uz minētā zemes gabala nekādu saimniecisko darbību, kā arī nav maksājis nekustamā īpašuma nodokli. Minēto par nodokļa nemaksāšanu apstiprina arī Tārgales pagasta pašvaldības 2006.gada 11.oktobra izziņa Nr.3– 17/710 [10.6].

Tā kā zemes lietotāja pienākumu nepildīšana saskaņā ar likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos” 15.pantu ir patstāvīgs pamats, lai atteiktu personai izpirkt tās lietošanā nodoto zemi, un atbildētāja savu Lēmumu ir pamatojusi arī ar apstākli, ka *M.L.* nav maksājis nekustamā īpašuma nodokli, apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un atstājams negrozīts.

[17] APL 307.panta ceturtās daļas otrais teikums nosaka – ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai, šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka spriedumā ietvertais pamatojums par pieteicēja prasījumu daļā par pagarināta termiņa noteikšanu zemes izpirkšanas pieprasījuma iesniegšanai ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai šajā daļā (skat. šā sprieduma [4.12] punktu) un APL 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā nenorāda.

[18] Lai gan pirmās instances tiesa nav pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tomēr sprieduma rezolutīvā daļa apgabaltiesas ieskatā ir atzīstama par pareizu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt *M.L.* pieteikumu par Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas Ventspils biroja vadītājas 2006.gada 16.novembra lēmuma Nr.10A-2.2.1/120 atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis

Tiesneši K.Berķis

A.Šteinberga